

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 459/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. septembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. C., B., zastúpeného A., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta Mgr. B. R., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Er 1458/2004 o návrhu na zmenu súdneho exekútora a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. C., **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. augusta 2013 doručená sťažnosť Ing. M. C. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Er 1458/2004 o návrhu na zmenu súdneho exekútora.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Na Okresnom súde... je vedené konanie v exekučnej veci oprávneného: Ing. M. C... proti povinnému: Ing. F. Č..., pre peňažné plnenie vo výške 59.749,05 € istiny s príslušenstvom.

Navrhovateľ ... 08. 06. 2007 požiadal o zmenu súdneho exekútora, aby súd vykonaním exekúcie poveril nového súdneho exekútora JUDr. M. Š..., N.

Navrhovateľ žiadal súd o zmenu exekútora z dôvodu zdlhavého a neefektívneho výkonu exekúcie súdnym exekútorom JUDr. A. B...

Sťažovateľ ako oprávnený bol konaním resp. nekonaním súdneho exekútora, vystavený značnej neistote ohľadne úspešnosti výkonu predmetnej exekúcie a uspokojenia svojej pohľadávky a bol presvedčený, že zo strany súdneho exekútora dochádzalo k porušovaniu povinností, ktoré pri výkone činnosti exekútora ukladajú všeobecne záväzné právne predpisy....

Okresný súd Bratislava III o návrhu navrhovateľa na zmenu exekútora zo dňa 08. 06. 2007 rozhodol uznesením zo dňa 19. 06. 2013 (doručeným právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 24. 07. 2013) tak, že žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie, pôvodne vedenej súdnym exekútorom JUDr. A. B... H..., poveril súdneho exekútora JUDr. M. Š... N...

Rozhodovanie okresného súdu... o návrhu sťažovateľa na zmenu exekútora trvalo viac ako 6 rokov (namiesto exekučným poriadkom stanovených 30 dní), pričom na strane sťažovateľa nie sú žiadne skutočnosti, ktoré by mu mohli byť pripísané na ťarchu v súvislosti s dĺžkou rozhodovania súdu o jeho návrhu.“

Na základe uvedených skutočností sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a aby mu priznal finančné zadosťučinenie v sume 6 000 € a úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (III. ÚS 168/05, IV. ÚS 434/2011 a III. ÚS 581/2012).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sa namieta porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už v sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred jej podaním (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu týchto

práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia sťažnosti nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu musí sťažnosť smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Ústavný súd konštatuje, že hoci sťažovateľ v petite sťažnosti namieta prietahy v konaní, resp. exekučnej veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 35 Er 1458/2004, z obsahu sťažnosti vyplýva, že v skutočnosti namieta prietahy v postupe okresného súdu pri rozhodovaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora, o ktorom podľa jeho tvrdenia okresný súd rozhodol až po šiestich rokoch od podania jeho návrhu v októbri 2007.

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že okresný súd o návrhu na zmenu súdneho exekútora v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Er 1458/2004 rozhodol uznesením z 19. júna 2013 tak, že jeho návrhu vyhovel. Toto uznesenie bolo doručené právnomu zástupcovi sťažovateľa 24. júla 2013. Sťažnosť sťažovateľa však bola doručená ústavnému súdu až 5. augusta 2013.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že pokiaľ sťažovateľ namieta prietahy v konaní o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora, o ktorom okresný súd už právoplatne rozhodol ešte pred podaním sťažnosti (čím odstránil stav právnej neistoty sťažovateľa), ústavný súd jeho sťažnosť na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú (obdobne napr. II. ÚS 361/2012, IV. ÚS 452/2012).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. septembra 2013